

C év

Köszöntelek benneteket húsvét 7. vasárnapján, Jézus mennybemenetelének ünnepén; mely egyben Te Deum is, évközi együttléteink zárómiséje: *Béke legyen veletek!*

Az evangéliumi adatok alapján a *történeti Jézust* egy bizonyos Nagypénteken eltemették, harmadnapra Húsvétkor felkelt a sírból, majd 40 nap múlva a mennybe ment (valóban meghalt), tíz nap múlva pedig (vagyis a húsvét utáni 50. napon), Pünkösdkor a tanítványok átlelkedtek az Ő Lelkével.

Énekeljük most a bánat és öröm énekeit: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk: Istenünk, aki Jézusban minden ember mintáját és példaképét adtad nekünk, add, hogy ezt a követhető példát kövessük, és így mi is gyermekeid lehessünk, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

Evangelium Lukács könyvéből (24,46-53)

...és így szólt hozzájuk: – Így van megírva: Krisztusnak szenvednie kell, de harmadnapon fel kell támadnia a halálból, s hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között Jeruzsálemtől kezdve. Ezeknek ti tanúi vagytok. Én pedig elküldöm nektek, akit Atyám ígért. Maradjatok a városban, amíg a tiétek nem lesz a mennyei erő! Ezután kivitte őket Betániáig. Felemelte a kezét, és megáldotta őket. Miközben az áldást adta, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. Ekkor leborulva imádták, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe. Mindig a Templomban voltak, és áldották Istent.

Először a történetíróról, majd a történetről, végül a mondanivalóról gondolkodjunk el.

1) A történetíró

A történetíró, Lukács, egy görög nemzetiségű pogány családból származik, foglalkozására nézve orvos volt, megtérése után Pál kísérője és barátja lett. A Jézus eseményről az ő evangéliumának bevezetőjében leírja, hogy „miután mindennek elejétől fogva gondosan a végére jártam, sorjában leírom azokat”.

Dicséretére legyen mondva, hogy a most hallott részletet, mely Jézus búcsúszavait és mennybemenetelének történetét tartalmazza, azt a zsidó származású Máté se tudta volna jobban leírni. De az is lehet, hogy éppen Máté evangéliuma volt a forrása.

2) Mennybemenetel az Ó- és Újszövetségben

Az *Ószövetségben* olvasunk *Énok* és *Illés* próféta mennybemeneteléről. Énok mennybemenetele úgy történt, hogy egyszerűen eltűnt (1Móz 5,24), Illés viszont tüzes szekéren ment fel az égbe (2Kir 2,11).

Tudunk *Mózes* mennybemeneteléről/mennybevételeiről is. Ezt a „Mózes testamentuma” című 12 fejezetes könyvben olvashatjuk. Csakhogy ez egy apokrif irat, melyet egy késői farizeus szerző írt Kr. u. 1. században. Egy másik irat szerint: „Mózes Isten kezeiben halt meg, aki személyesen temette el” (Deuteronomium Rabba 11,1).

Az *Újszövetségben* Jézus mennybemenetelének leírása formatörténetileg a zsidó Biblia csodaleírásának hiteles másolata: ámulat – imádás. Az Apostolok Cselekedeteiben még a két fehér ruhás férfi (angyal) is megjelenik (ApCsel 1,9-11).

3. Evilág – Túlvilág

A mítoszok és apokaliptika világából most térjünk vissza a Földre.

Az evilág számunkra az élettelen dolgok mellett, az élő világban a növények, állatok és emberek világa. A vallás beszél az evilágon túli létezőkről, de a tudomány (filozófia) csak azok lehetőségéről. A tapasztalati világban az élettelen dolgok, de még az állatok sem képesek önreflexióra, legalább is emberhez hasonló tudásra. Az ember anyagi és szellemi lény is, ezért lehet valamiféle elképzelése a túlvilági létezőkről. Biztos tudása csak akkor lesz, ha abba a dimenzióba jut. A túlvilág evilágban csak a hit tárgya lehet.

4. Mennybemenetelés

Elmélkedésemnek a „mennybemenetelés” címet adtam. Gyerekkoromban az általános iskolában a tanító azt mondta, hogy nincs Isten, mert ugye „Gagarin fölment az égbe és nem találkozott Istennel”.

Ma egy modern ateista azt mondja, hogy ő el tudja képzelni, hogy Jézus felment az égbe, mert az lehetett az űrutazás kezdete, de akkor ott lehet az űrben a teste részecskékre szét-esve.

Ezzel szemben a katolikus dogmatika szerint Jézus testével az „ember” testileg is beépült Istenbe, Jézus testestül lelkestül ott van az Atya trónján, mint a mindenség Királya!

--- Testvéreim! Mi csak antropomorf módon, emberi képekben tudunk beszélni az un. természetfeletti dolgokról. Dogmákat nem gyártunk, de tudunk túlparti fényekről és átélhetünk lelki élményeket. Így beszélhetünk Istenről, mint Atyáról, és egy másik dimenzióról, az Atya Házáról és Országáról, és beszélhetünk a jézusi szeretetről, és a szeretet Útjáról, mely az idő világából az időtlen örökkévalóságba vezethet.

Most pedig zárásképpen adjunk hálát az itt töltött alkalmakért, melyek talán segítettek bennünket a jézusi Úton való „menetelésben”!

[Kovács László elmélkedése elhangzott
2025. június 1-jén a Bokorportán,
online csatlakozási lehetőséggel.]

John Singleton: Mennybemenetel (1775)